

Publicerad 2011-09-18 01:43 av A little poem

Nattens stilla tankar

Jag gick i tredje klass tror jag
Det började en ny kille i klassen
Jag minns fortfarande hur jag sträckte på halsen för att se hur han såg ut
Det var början på många sömnlösa nätter
En obeskrivlig längtan efter att känna hans beröring
Eller åtminstone möta hans blick
Vara i hans närhet

Jag minns hur jag grät
Framförallt då han sa att han inte ville röra min bajshud
Efter att jag avslöjat en hemlighet om hans kompis
Jag har aldrig varit så olyckligt kär varken förr eller senare
Patetiskt dregglande efter någon som antagligen inte ville ha mig
Efter det blir jag knappt intresserad om jag inte har någon chans
Jag var nörden ingen ville ha
Ingen ville vara med
Som blev utstött till och från
Jag har väl fått min revanch
Men till vilken nytta
Jag vill vara med i tv, ha snygg pojkvän, eller åtminstone en pojkvän
Framförallt visa att jag kan få till det
För att bevisa för någon att jag kan
För vem?
Det är nog bara jag som bryr mig

Det där hålet i mig finns kvar
Tillfälliga förbindelser, ragg, seriösa förhållanden som varar flera år
Det fyller inte igen hålet, bara spacklar över det högst tillfälligt
Så det kan fortsätta ruttna där under.

Jag är livrädd för att binda mig
Jag är livrädd för att inte kunna ångra mig så enkelt
Jag är livrädd för att bli lämnad
Jag är stark ibland, men det finns en del mycket gammal obearbetad smärta inom mig
Jag vet inte hur jag ska hantera den
Likt ett spöke hemsöker den mig, framförallt då jag är svag och osäker

Det finns tvivel, som förmörkar himlen för mig
Jag kan inte riktigt älska helhjärtat

Och jag vet faktiskt inte exakt vad jag vill
En del av mig vill bort
Lämna allt, se något nytt
Starta ett annat liv
Men det skulle nog inte lösa några problem
Egentligen

Killen som ligger och snarkar bredvid mig
Är det han jag vill dela resten av mitt liv med?
Varför skriker vissa delar av mig att det bara är en tidsfråga innan det tar slut
Medan en annan halva vill stanna i hans famn för resten av mitt liv
Inte vara för att det är tryggt utan för att jag trivs så bra i hans sällskap
Och jag är så rädd att inse mitt misstag om jag nu skulle lämna det här
Jag är alltid så ambivalent
Vet aldrig när man borde stanna kvar och fortsätta försöka
Och när man borde gå vidare

Vet inte vad smärtan i hjärtat som jag nyss grävt fram betyder
Att jag borde bearbeta mig själv på egen hand, ta itu med gamla sår?
Eller att det är det nuvarande förhållandet som är problemet
Jag kan inte lämna någon jag älskar
Och gör jag det skulle jag bara ragga upp någon för att dämpa den stora smärtan som skulle uppkomma
Och jag skulle vara tillbaka på ruta ett
Eller ruta minus hundra.

Det är så svårt för mig att tolka mig själv
Eller så är jag bara rädd för att göra det
För att jag vet att jag inte kommer gilla vad jag ser
Det finns ju ingen återvändo då
Och jag vet att jag skulle grubbla i all evighet och
Såra oss båda

Jag ifrågasätter alltid mig själv i förhållanden
Det stör mig oerhört mycket
Jag kan inte slappna av och njuta av förhållandet
Och det lär ju märkas
Och säkert varit orsak till att jag blivit dumpad förrut
Jag vågar inte tro att den här ska stanna kvar
Därför lämnar jag hellre för att slippa bli dumpad,
Är det det som är grejen?

Jag blir inte kär i killar som har hög status
Jag äcklas av killar jag inte tror att jag kan få
Jag satsar på säkra kort
Jag vet att jag är snygg
Att jag kan få till det utan att anstränga mig så mycket
Och jag utnyttjar det
Jag skriker desperat efter bekräftelse trots att jag har pojkvän
Vet inte exakt varför men jag vet att det är ett dåligt tecken
Jag är inte otrogen men söker uppmärksamhet och flirtar
Med killar i min omgivning
Bara för att försökra mig om att jag kan
Det gjorde jag i tidigare förhållanden också
Om jag ändå kunde nöja mig med en

Jag kräver väldigt mycket uppmärksamhet i
Mitt nuvarande förhållande
Jag är en sån där uppmärksamhetshora
Som jag själv hatar
Jag är inte självständig på samma sätt längre
Försöker
Men innerst inne är jag så liten och klen
Och han har inte längre tid att ge mig allt det där
Som jag skulle behöva
Så jag vågar inte satsa helhjärtat och ger inte honom så
Mycket av min tid heller
Det blir en ond cirkel
Och när vi ses så sällan är det svårt att komma nära varandra

Jag borde bli bättre på att vara ärlig mot
Mig själv

Det borde inte vara så svårt

Dock är sanningen ibland skrämmande och läskig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren A little poem med Poeter.se id #7025 innehar upphovsrätten